

udtalelser ved behandlingen af forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Nedsættelse af arbejdsgiverperioden) (L 123) i december 1987.

Hvad ministerens ændringsforslag angår, har Fremskridtspartiet forstået, at de udgør et uadskilleligt, sammenhængende hele, hvis alt-dominerende virkning er offentlige besparelser på 90 mio. kr. årligt i forhold til lovforslaget af 15. januar 1988. Fremskridtspartiet stemmer herefter ja til disse ændringsforslag.

Socialdemokratiets ændringsforslag er fremkommet så sent, at det ikke har været muligt under udvalgsbehandlingen at få en analyse af, om det samfundsøkonomisk indebærer en administrativ besparelse eller ej. Umiddelbart synes det, som om toledsordningen øger administrationsbehovet og dermed den samfundsøkonomiske omkostning. Når der derfor skal tages stilling på det foreliggende, ufuldkomne grundlag, der hidtil er tilvejebragt, må mindretallet indstille de socialdemokratiske ændringsforslag til forkastelse som mere ufornuftige end den af ministeren nu foreslåede løsning, hvor udbetalingerne i alt væsentligt styres fra kommunkontorerne.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (KF, V og CD):

1) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 1 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Dagpenge efter denne lov ydes af

- 1) arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion (private arbejdsgivere), efter reglerne i afsnit I,
- 2) offentlige arbejdsgivere efter reglerne i afsnit I samt
- 3) det sociale udvalg.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.«

Af et *mindretal* (SF):

2) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 3, stk. 1, ændres »1 uge« til: »5 uger«.

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (KF, V og CD):

3) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»03. § 3, stk. 1, affattes således:

»Lønmodtagere, der ved sygdommens indtræden har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger, og som ikke får udbetalt fuld løn under sygdommen, har ret til dagpenge fra arbejdsgiveren i 1 uge regnet fra 1. hele fraværsdag (arbejdsgiverperioden). Lønmodtagere, der er beskæftiget hos offentlige arbejdsgivere, har dog ret til dagpenge fra arbejdsgiveren i yderligere 12 uger efter udløbet af arbejdsgiverperioden.«

Af et *mindretal* (SF):

4) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»04. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Under sygdom af mere end 2 ugers varighed kan arbejdsgiveren kræve, at lønmodtageren fra sin egen læge eller fra en specialist, som er valgt af lønmodtageren, fremskaffer nærmere oplysninger om sygdommens varighed. Udgifterne afholdes af arbejdsgiveren. Opfylder lønmodtageren ikke denne pligt, uden at der foreligger fyldestgørende begrundelse herfor, bortfalder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.«

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (KF, V og CD):

5) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»05. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Under sygdom af mere end 2 ugers varighed kan offentlige arbejdsgivere kræve, at lønmodtageren fra sin egen læge eller fra en specialist, som er valgt af lønmodtageren, fremskaffer nærmere oplysninger om sygdommens varighed. Udgifterne afholdes af arbejdsgiveren. Opfylder lønmodtageren ikke denne pligt, uden at der foreligger fyldestgørende begrundelse herfor, bortfalder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.«